

скоро следъ него, тоя резултатъ не може да се получи.

Има хора, които увиватъ хинина въ тънки книжки и така го гълтатъ. Това е голѣма грѣшка. Въ повечето случаи сгънатата книжка минава презъ стомаха: презъ червата и излиза навънъ съ хинина въ нея, разбира се. Тукъ и дума не може да става, че такива хора ще получатъ благоприятенъ резултатъ отъ неговото употрѣбление.

Други хора забръкватъ хининъ въ мазъ и съ нея натриватъ болния. Това е друга грѣшка. Да се употрѣбява така хининътъ, значи, да се маже ризата на болния. По-горе казахме, че хининътъ се мжчно разтваря въ вода. Въ мазъта пкъ съв-

семъ се не разтваря. Така намазанъ по кожата, скоро кристалчетата му се налепватъ по дрехитѣ и отпадатъ. Абсолютно никаква полза.

Най-добре е да се употрѣбява въ разтворъ, или на прахъ безъ да се увива въ книжка. Въ всѣки случай, обаче, трѣбва да се прибѣгва до съветитѣ на лѣкаръ и само той трѣбва да го предписва. Има хора, които страдатъ отъ туберкулоза и съ месеци гълтатъ хининъ, като смѣтатъ, че лѣкуватъ треската си. По-лошо отъ това лѣкуване не могатъ да измислятъ. Вмѣсто да засилятъ отбранителната сила на бѣлитѣ кръвни тѣлца, тѣ ги тровятъ съ продължителното гълтане на хининъ и така намаляватъ тая тѣхна сила.

Печатна грѣшка. На стр. 30 въ стихотворението „Предпролѣтенъ снь“ на четвъртия редъ думата сждба да се чете сбждва.